

Bc. Jarmila Šebková: **Postoj starých elit k Československu na příkladu Runcimanovy mise**

Autorka se věnuje problematice koexistence starých a nových elit v meziválečném období. Zaměřuje se přitom na závěr této etapy československých dějin, kdy se vyhraňoval vztah bývalé šlechty k tomuto nástupnickému státu Rakousko-Uherska. Vydala se tak na pole dosud málo probádané, byť kontakty zejména proněmecky orientované části české šlechty s Heinlovou Sudetendeutsche Partei zmiňuje řada domácích i zahraničních odborných prací věnovaných krizi roku 1938. Hlubší analýza však schází, nenahrazují ji ani monografie z pera P. Vyšného či D. Jelínkové-Homolové.

Šebková svou práci opírá o důkladnou analýzu domácích a britských archivních pramenů. Velmi důkladně probádala např. Runcimanovu osobní pozůstalost, jejíž část je stále v držbě rodiny, využila i metody oral history, vedla mj. řízené rozhovory se státníkovou vnučkou. Podařilo se jí tak výrazně přispět k poznání zákulisí lordovy zprostředkovatelské mise, zejména jeho kontaktů se šlechtou. Prokázala přitom, že Runciman přes ochotu vyslechnout oba tábory inklinoval ke stanoviskům proněmecké šlechty. Bylo tomu tak mj. proto, že pročeská šlechta byla v předcházejícím období méně aktivní v zahraničí a současně se profilovala jako stoupenec čsl. státu v zásadě až v posledních letech jeho existence a neměla tedy čas působit na britské vládnoucí kruhy ve srovnatelné míře, jako proněmecky orientovaná část starých elit.

Posuzovaná práce přináší originální poznatky, které mají šanci oslovit také zahraniční vědeckou obec. Kvalitativně výrazně přesahuje úroveň „běžných“ studentských prací.